

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ
ԴԻՄԻՏՐԻՍ

ԱՂԳԱՅԻՆ ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԸՆԹԱԹԱԹԵՐԹ

Հրատարակում է ամեն չորեքշաբթի օրերը

Տարեկան գինն է ԹԵՂԵՐԱՆԻ 12 դր. վեցամսեան 6 դ. Պարսկաստանի օտար քաղաքները 15 դ. վեցամսեան 8 դ. Ռուսաստան 3 րոպ. վեցամսեան 2 րոպ. Օտար երկիրները 8 ֆունտ. վեցամսեան 5 ֆունտ: Հայր՝ Teheran Rédaction ԱՅԿԱՐԵՎԵԼԱՆ

«ԱՄՏՂ-ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ» խմբագրութիւնը բաց է ամեն օր լոյսի կերպի իւր ամեն օրերին:
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով. իւրաքանչիւր լուսին 1 շահի:

Բաժնի ընկերութեան տնօրինութիւնը կը ծանուցանէ. քե առաջիկայ կիրակի Մայիս 12-ին պիտի կատարէ. ամենուստի Բաժնի Մահաւան 8-րդ տարեդարձի հոգեհանգիստը Ս. Գեորգ Եկեղեցում առաւօտ ժամը 11-ին:

ԲՈՂԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Ազգաստութեան մի նոր միջոց. Հայկական հարց. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.---Ինչպէս պատկերներ կանանց շրջանից. Նախկինը խմբագրութեան. Թղթակցութիւն Ատող-Արեւելեանի. Նախկին Շատարինից. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.---Նշանք ժամանակի. Ատող-Արեւելեանի պատասխաններ. Յայտարարութիւններ. ԱՄԵՐԻԿԱՆ ԴԻՄԻՏՐԻՍ Նամակը.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ
ԴԻՄԻՏՐԻՍ ՆԱՄԱԿԸ

1895-Օգոստոս ամսայ The contemporary Review ի մէջ լոյս տեսած հոգեհանգիստը Դր. Դիմիտրի «հայաստանի վիճակը» խորագրով ընդարձակ և հետաքրքիր յօդածր, մինչև այս օր հայ թերթերում չտեսնելով, Ատող Արեւելեանի աշխատակիցներից մէկը ծանուցանել է թարգմանել այդ, որովհետև մաս պիտի դրի թերթի մէջ: Եւր.

Պատմութեան, թէ մի պատիւ առջին լախնեարդ մով ժամանակ իւր անողնու մնալ. խնդրով մօրիցը, որ իրաւը թողնէ վառ մինչև որ ներքին լոյս գայ՝ «ինչու ևս վախճում, հրեշտակ» հարցրեց հաստատաբար մայրը ՄԹԵՐ՝ պատասխանեց պատիւը. «այս իշխը սիրելի, Ատող այս սենեակում քեզ մօտ է, որ ինչն ըստինքեան ծը-

ԱՂԳԱՅԻՆ ԳՐԱԿԱՆ ՄԻ ՆՈՐ ՄԻՋՈՑ
Այսօր տարիների, մանաւանդ վերջին երկու տարեան հայերի առած տնթիւ գոհերը, և սոսկալի կոտորածները, որոնք, աշխարհս ծայրէ ծայր թնդացրին և սարսափեցրին. նոյն 200000 կիսամեա, մերկ անօթի ու թշուառացած ազգանքը, որ նոյն իսկ այսօր քաղաքից քաղաք թափառելով մէկ կտոր հացի համար հոգի են տալիս, նոյն նահատակած եղբայրների երակները:

բազմ ևս լոյս և թէ ամբողջ գիշերը իւր վրայ պիտի հսկէ» Այս վարդապետական խօսքերն յաջորդող լուսնիւնը, կարծել էր տալիս թէ սպառած ազդեցութիւնն արեց պզտիկ վրայ սահայն այդ լուսնիւն ընդհատեց և րեւի մեղմ և քաղցր հետեւեալ խօսքերովը. «Ուրեմն Մայրիկ, ինչոքով ծրագր թողնես իր տեղը և Ատողուն տանես»: Այսպէս է հայոց բոլոր դիրքին էլ հանդէպ Արեւելեան եւրոպայի մարդասէր ժողովուրդներին, (որոնք յա գիտեն զմեզակ խոշտանկանքների և շարժարանների ու արեւանդ կոտորածների դէմ, միայն արդարացի խօսքերով յայտնել իրենց սրտառութիւնը և քաղաքական համակրութիւնը) շատ է նման: Եւ նոյն միաժիտ երեւի մատուցող պահանջին «Չեզ կը լաշխեմ, ձեր այդ քաղաքական համակրութիւնը, ինչէ միայն մեր կենաց և ինչից ապահովութիւնը երաշխաւորէք», ասում է երաշխաւորէ հայը:
Բայց անկողնակալ աշխարհատեսները

րեց վաղու անմեղ արեան գետերը, հազարաւոր մահաճառարանների թշուառ ու անտանելի գիւղերը, վերջապէս ծածկատանի քրիստոնեաների հալածելը, բռնաբարելը, չարաբարելը, խողովակելը, հաշարներով կոտորելը և մեռնելը կարծես թէ դեռ չկարողացան լազեցնել բռնակալ կառավարութեան վրէժխնդրութեան ծարաւը, որով նա ջանաւոր էր դեռ ևս ազգահատութեան նորանոր միջոցներ որոնել որոնց մէկն է նաև բոլոր ամերիկացի, անգղիացի և ֆրանսիացի միոնտարներին և հայ զործուհեալ կղերին Հայաստանից հեռացնելը: Որովհետև նա քաջ գիտէ թէ զորանք են միայն խեղճ և անտէրունչ հայերի թշուառութեան և մահաւանդական վիճակը, զորանք են Արեւելքի մութ և խաւար խորքերից արեւմտեան լուսաւոր աշխարհը լուրեր և տեղեկութիւններ հասցնելու միակ և հաստատուն մի-

ջոյնը ծանօթնել երկրի և ժողովուրդի սոսկալի դրութեան, քննադատել մի քայլ առաջ պիտի գան, անվախ, հաստատելով թէ հասարակաց ժողովներում թափած համակրական խօսքերը ինչպէս լինում են անգործիւյս և նոցա ընկերացող թոյլ անգործունէութիւնը, չէ թէ միայն ամենատարակաւն օգնութիւնն էլ չի անել, այլ արդարեւ աղէտաբեր էլ կը դառնայ: Անցեալում թերթերը միայն ատումէին հայերին և որ Մատենի արեւանդ կոտորածը ապացուցանում է նոցա բուն զգացումը իսկ այս օր, նոցա (թերթերի) վրայ թափած իրանց գոհների եւրոպացի քաղաքականների դառն խօսքերից, ատում են մինչև անգամ Հայաստան քաղաք, և ոչ մի անգործութիւն քաղաքական չեն համարում իրենց նախատես ինչուստի թերթերը գոհացնելու համար:
Վերջերս, երբ էրզրումի օտար հիւպատոսները մի ալ. ա. ալ. կաշի անարդարութեան համար բողոք ներկայ-

ջոյր, հետեւաբար Թերթերի միահեծան պետը վճռեց նորանոր հրապարակներ հանել բոլոր միոնտարների արտաքսման համար, որից ինչու խեղճ հայերը պիտի կախէին թիւրք փաշաների և պաշտօնականների ամենաբարձր որոշման թիւնից....

Ինչպէս հաստատում են եւրոպական մամուլները, այդ սպառնացող իրողէն մինչև անգամ Մալթայի ստորագրութիւնը կրելու բարձր պատիւն էլ արժանանալով, քիչ էր մնացել որ եւրոպական քաղաքական խառնափնիթը և խճճած գրութիւնից օգուելով լոյս աշխարհ դուրս գար և վերջին ու կատարեալ միջոցը շտար, քրիստոնէից կատարի թշնամի թիւրք խառնի ձեռքը իրենց վրէժխնդրութեան կատարել ծարաւը լազեցնելու համար. սակայն այս միջոցին, թէ և Գոթալայի արշաւանքը արեւմտեան ազգերի ու շաղկապի թիւնը Ոսթրիա ամերիկացի Մուգանի անապատներ-

յաջրին տեղի վալիին (կառավարին), այսպէս հրատարականց նա թէ իւրք կառավարութիւնը և հայ ժողովուրդը իրանց յարաբերութիւններովը և անունն այս և կնոջ, և օտարականների կողմից անելի խոհմութիւն կիլին որ կնոջ շարժարան կամ ներքին տեսնելիս չմիջամտն: Այս պատուութիւնը շատ ճշմարիտ է, որովհետև ինչէ այդ գոյգին վիճակի միասին ապրել. անգործ այս կարող է ամենալաւ և յարմար ժամանակը որոշել անօգնական ընկերոջ վրայ թափելու իւր բուն ցատուք և խախտել իւրքաշայտաւանդութիւնը ամեն ինչ այսպէս է կատարում.....

Նոյն իսկ Ռոստոմ Փոստա և Մոգորիոյ գործակալների աշխատանք էր. որ Մուշում բանասիրեցին քոյր այն անձին որոնք յանդգնել էին հօգորտութիւններ ինչպէս յայտնեցին իրանց անուշ ճշմարիտ վկայութիւն և այդ ուրեց պաշտօնական համար և ոչ մի ձեռք քարծ-

ընդ և հայերի արնահեղ կոտորածներէն ու թշուառութիւնէն զէպի Դէրվիշները ապստամբութիւնն էր հրաւիրել, բայց և այնպէս քրիստոնեայ կառավարութիւններէ գործող մարմինները (իւրաց առեալ ֆոնտան, որ ամեն ինչ իւր քաղաքական շահերին է զոհում) որոնց ամենաշահական իրաւունքներն էր ուզում բռնաբարել, քաղաքական ամեն մի քորը տակն ու վրայ անելով կառավարական այդ իրաւէն ոչնչացնելու միջոցը գտնել, այն է Սըր ֆ. Քրիքի և ամերիկացոյ դեսպանատան կառավարիչ Ռիդգլի ազգացիկ և վճռական քայլի առաջ (որին Բ. Գուռըզիմադը չկարողացաւ) ստիպել քաղաքականութիւն տալ նոցա պահանջներին լեւ տանելով ամերիկացի և այլ միաթիւսներին արտաքսելու խորհրդարան իրաւէն: Այս գէպը մեզ լաւ ցոյց է տալիս թէ թիւրք կառավարութիւնը մինչև ի՞նչ միջոցների կարող է դիմել հային զրկելու իւր օգնականներից և առանց որեւէ վկայի խեղճել և բնաջինջ անել նորան: Թէ այս անշուղդ դէպքից լեւոյ, թիւրք կառավարութիւնն ուրիշ ինչ նոր միջոցների պիտի դիմէ թէև չի կարելի նախատեսել, բայց կարելի է սպասել:

ՀԱՅԿԱՅԱՆ ՀԱՐՑ

Այնպիսի թիւրք գուրկ է այն լուրը, որ հրատարակեցին ամերիկեան թերթերը որպէս թէ, Ամերիկայում և Անգղիայում Անատոլիայի թշուառացեալ ժողովրդի համար հանգանակած նպաստները բաժանուած են տոճիկ կառավարութեան հսկողութեան տակ. որովհետև Սըր ֆ. Քրիքի իւր մի տեսակցութեան ժամանակ յայտնել է Ռեֆօթերի թղթակցին, թէ նպատակը բաժանուած է, Գոյի Անգլո-Ամերիկեան նպաստիչ լանձնախմբի և Օր. Քըլարա Բարթոնի գործակալների միջոցաւ. Բրիտանական դեսպանը գրական երաշխաւորութիւն է ստացել Բ. Գունից, որ գործակալները պիտի կարողանան անարգել կերպով շարունակել նպաստների բաժանումը միայն այն պայմանաւ, որ այդ լինի մի թիւրք պաշտօնեայի ներկայութեամբ: Օր. Բարթոնը, որ օգնութեան գործը վաւ կերպով առաջ է քշում, ա՛միսը երկու անգամ (կանոնաւորապէս)

րոպս և այս րոպէս էլ ոչ շատ հեռու ստար հիպատոսներից և միսիոնարներից, հաւատարիմ հայերն իսկ զլիսկար կախելով զլիսկերի ու մորուքների մ'ազնը մէկմէկ արմատահան են յիշում, նոցա մարմինը շիկացած երկաթով այրում և այնպիսի մի գազանային կերպերով յօշոտում, որ ոչ կարելի է նկարագրել և ոչ էլ Անգղիայում՝ օրինակը տալ, նոցա կանայք իրանց ներկայութեամբ ընկալաւորում և աղջկունքը յլկում: Այս ամենից յետոյ, մարդասէր Անգղիացիները՝ իրանց protégés-պաշտպաններին արած միակ օգնութիւն է սրտայոյզ ծարատարախօսութիւններ անել և դատարկ համակերպութիւն ցոյց տալ: Անյի մարդասիրութիւն է՝ ինչ լինել մոռանալ Սալունի կոտորածը և անտես անել նոցա մ'ազատու ասպարէզները, քան թէ թիւրքին զրգով խնամութեան գազաթնակէտին հասցնած ազատ թողնել նորան իւր քաղաքական թափել, մեր յուզիչ:

մեծ քանակութեամբ հագուստներ և ալ պիտուքներ է ուղարկում զանազան գաւառներ, որ իւր գործակալները բաժանում են կարօտեալներին, եւ որ Ալեքսանի ու Մարաշի մեծաթիւ հեւանդների համար էլ, Բէյրութից 8 հոգի բժիշկներ, գեղազորներ և մեծ քանակութեամբ գեղարարք է աղարկել:

Ալեքսանի հերոսները Մարաշից Դէյլի նիւզին ուղարկած նամակից քաղում ենք հետեւեալը: Երբ Ալեքսանցիները զբաղւել էին քաղաքին (Ալեքսան) հրամայող բերդի առմամբ, քաղաքի մէջ գտնուող թիւրք կառավարը, իւր 65 հոգի պահապան զինուորներով պատրաստուած էին անտէր մնացած կանանց կոտորելու. բայց այս վերջինները լսելով այդ սուր դիտաւորութիւնը, կացիներով և բազուկներով զինուոր կառավարին ստիպում են իւր զինուորներով անձնատուր լինել, այդ պահանջը կատարուած և զենքերը լանձնուած են հայ կանանց առանց որեւէ դիմադրութեան, որից յետոյ քաղաքից դուրս մի տեղ բանտարկուած են անձնատուր թիւրքերը:

Բայց երբ հայերը բերդն առին և 250 հոգի էլ թիւրք զինուորներ, քաղաքի կառավարութեան շէնքում բանտարկեցին, սկսեց այն մեծ պատերազմը որի դիմադրութեան համար ամեն մի Ալեքսանցի տղամարդ 13 տարեկանից սկսած, հարկադրեց պատերազմի գաշտը դուրս գալ, որով քաղաքը նորէն անպաշտպան մնալով բանտարկուած զինուորները որոշեցին կրակի տալ ամբողջ Ալեքսանը: Այդ սոսկալի լուրը հայ կանանց կատաղեցրեց, որոնք իրենց և մանկանց, մանուսնող հեռաւոր գեղերից եկած փախստական հայերի կենաց պահպանութեան համար հերոսաբար յարձակեցին թիւրքերի վրայ և մի առ մի սպանելով Ալեքսանի սպառաժնեից զցեցին կորստեան անդունդը:

Իսկ այդ դէպքից յետոյ թիւրքերը ռմբակոծեցին քաղաքը, եւ 2870 ռումբերից 1,200 հատը անվնաս կերպով ընկան ցեխաշէն պատերի առաջ, իսկ մնացած 1,670-ը ընկան քաղաքի մէջ առանց որեւէ վնաս հասցնելու եւ այդ միջոցում Ալեքսանի կանայք հաւատում էին թէ այդ ռումբերն Աստուծոյ բարեքն է որ երկնքից իջնում է իրենց գլխին, որով նորանք չը կրեւած ռումբերը դատարկելով նորանցի գնտակ էին

պերճախօսութիւններով պաշտպանւած քրիստոնեաների վրայ.....

Թէ ի՞նչ պատճառ կայ որ հայերը երախտագէտ պիտի լինին այս երկրին (Անգղիային) այդ մի անլուծելի գաղտնիք կարողէ մ'նալ, եթէ ոչ ապագայ բարութիւններով ղնենք նոցա մ'էջ եւ ռախտագիտական մի կենդանի գաշտում. որովհետեւ եթէ զուտ մարդասիրական աշքով նայենք, պիտի տեսնենք որ 1878-ին Ռուսաց գործերին արած մեր միջամտութիւնը ոչինչ էր եթէ ոչ հայաստանի հինգ նահանգների մէջ յախտեանականացնել ժամապարտանքների եւ սոսկամիտների օրէնքը. որի դիմաց հարաւային երկրների գերութիւնը մի պարզ յանցանք կարողէ համարել: Մէկ կողմից ջնջեցինք քաղաքներ, իսկ միւս կողմից էլ աշք գոցեցինք դժոյժ կատարող հանդէսից: Մենք ստանձնեցինք միանգամայն եւ ընդմիջում մ'աքրել տալ ճանաչապատանի՝ ապօրինի կառավարութիւնից

պատրաստում և վառօդի հետ միասին հասցնում էին իրենց պատերազմող արանց:

Ահա թէ ինչ է հայ կանանց անթիւ գովելի յատկութիւններից միայն մէկը, այն է կատարեալ հերոսութիւն, որով նորանք ցոյց են տալիս թէ իրենք գուրկ չեն իրենց քաջ նախնեաց արիւնից և ոգուց և թէ կարող են շատ անգամներ անել այնպիսի հերոսութիւններ, որ զինուորական մեծամեծ մարմինների կարողութիւնից անգամ բարձր է....

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԵԱՆՔԻ ՊԱՏԿՆԵՐՆԵՐ
Կանանց շրջանից

Զարուհալութիւն № 16-ից
(Դուռը ծեծում են աղջիկը գնում է բանալու):

---Եղիսաբէթ, մայրիկդ ասա, որ մի քիչ թէյ տալ մեզ, սովեալներն եկել են մեր տուն:

---Ի՞նչ դու գնա ասա, ես բան ունեմ:

---Ես ամաչում եմ, ինչ երեսով ասեմ:

---Մայրիկ խաթուն տատին զրկել է մի քիչ թէյ է ուզում ասում է թէ սովեալներն եկել են մեր տուն ուզում ենք թէյ տանք:

Թ---Տուր, մի քիչ էլ շաքար տուր տանի. խեղճն դառն աղքատ է ոչինչ չունի, հօրքուր կը գաս գնանք տեսնենք ինչ է տալիս, թէ ոչ:

Հ---Կը գամ:

Թ---Բարեւ Ձեզ ազգասիրութեան, ինչպէս էք, կը լուսամ, որ զործներդ լաջող գնացած լինի:

Հ---Լաւ, միթէ դուք միմեանց վրայ վատահալութիւն չունէք, ինչ է նշանակում, սնտուկը մէկի մօտ, բանալին մի ուրիշի մօտ, իսկ տեսարկը մի երրորդի մօտ:

Թ---Օհ, սորանք ովքեր են, Տիկին մատանի. Տիկին երկու դասն. Տիկին գանջիւլ. Տիկին բորոյ.....ինչու անուններն չէք գրել:

---Անուն գրելն ինչ պէտք է, որդէն ամենս գիտենք. լաւ խաթուն քոյրիկ մի բան կը գրես սովեալների համար թէ ոչ, գուցէ դու էլ սորանց նման կը թիթիգես.....

Խ---Վաղարշ գիտէք որ ոչինչ չունեմ երեկ լուսաքի էի գնացել, ինչ երկու, զոռն սե փող տուցին. նա էլ ինչպէս տաւ են երեսունը մի զոռն է, այդ

առաջացած զեղծումները, բայց ոչ թէ միայն մ'նր այդ ինքնակամ ընդունւած եւ Ռուսին չվատահալ պարտականութիւնը չկատարեցինք, այլ միւսն էլ անկարգութեան քաղաքական ընթացքը կերպարանափոխի ազգասիրութեան դժնդակ քաղաքականութեան, առանց մէկ անգամ զգալու կամ ծանաչելու մեր թուրքութիւնը: Միւսն էլ անգամ Սասունի կոտորածի՝ Անգղիոյ հրապարակների մ'էջ առաջ քերած սաստիկ յուզումը, չկարողացաւ այնպիսի մի շօշափելի ազդեցութիւն անել Ազատականների վերջին կառավարութեան վրայ, եթէ ոչ աւելացրեց նոցա նամակների, հեռագրերի եւ հիպատոսական տեղեկագրերի թիւը: Թերեւս ոչ բոլորովին ծանօթ՝ բայց ծմարիտէ այն խնդրը, որ Ազատական կարիներ, միւսն էլ անցնալ սեպտեմբեր, կոտորածներից կատարեալ տեղեկութիւն ունենալ, սակայն մինչեւ իւր լուծելը ոչ

սե փողից տասն հատն ծախել եմ, իսկ մնացորդ երեսուն հատն մնում է նա էլ ձեզ կտամ, ինչ կուզէք արէք. գիտէք որ զարդ չունեմ, հանգուցեալի մահից լեւ՝ ամենն ծախեցի:

---Աստուած քաակիդ բարաբար տալ, և զարծիդ յաղոթութիւն, Աստուած մէկ տուածիդ հազար ու բիւր փախարինի: այս պիտի մաղթանքներ յաջախ կրկնելով հեռացան:

Հ---Ինչ աներեսներն են, իսկի չ'մտածեցին որ, այս խեղճի տունն որ գնում ենք, ինչ ունէ, որ տալ:

Թ---Գիտես, հօրքուր, որ այսպիսի խեղճերն են շատ օգնողներն, զրեթէ հարուստ դասակարգն ոչինչ չէ օգնում. ասում են, որ գնացին Անտօնեց հարսի մօտ, ոչինչ չէր տւել հերիք չէ, մի լաւ էլ լուսեղ էր, թէ ինչ էք աղքատի քսակն վիզներդ քցել և դռնէ դուռն լնկել, չէք ամաչում, քանի շուտ է գնացէք, թէ չէ.....

Հ---Ախր տես մենք քանի վարժաւուն, ընթերցարան, ժամ, Տէր-Տէր, տիրացու, վարժապետ, առաջնորդ, վարժապետ.... էլ որն համբերեմ, ունենք, ամենին էլ պիտի գահացնենք, էլ որտեղից տւել կը գալ որ նորանց էլ տանք. շատ էլ որ նորանց տանք, այստեղիցն պիտի զրկենք. որով մէկին օգնելով միւսին զրկում ենք, չեմ ուրանում որ նրանք էլ խեղճ են, մեղք են, բայց հարուստ տներ շատ ունենք թող նրանք օգնեն, մենք էլ մեր կարողացածի չափով պիտի օգնենք:

Թ---Ես էլ հակառակ չեմ, բայց ես և ամուսինս խօսմ ջուկ չենք, ինչու ջուկութիւն են գնում, հենց մէկ անգամ մարդկանցից տանն. բայց բանն ընտել է, որ իսկի առաժնեներն հաշիւ չեն տալիս, ասում են անցեալ տարի փող հաւաքեց որն զրկեցին, որն էլ տւեցին գազէթ չուն, որ զրկի բայց Աստուած է իմանում, որ զրկելն թէ չէ:

Հ---Լաւ ինչու հաշիւ չեն պահանջում Թ---Հաշիւ տուողն ով է շատ, էլ պահանջեն: Մէկ անգամ հաշիւ ուզեցինք, քիչ մնաց որ ծեծ տալին հաշիւ փախարէն, խեղճերն էլ մնացին լուռ ու մուկ:

(Մինչդեռ այստեղ այսպիսի վիճաբանութիւնով էին զբաղւած, Յանձնաժողովն այլ խօսակցութեամբ էր զբաղւած: ---Ի՞նչ կրողն տանի նորան շատ պեռ երեսն էր ոչինչ չտւաւ:

Կը Զարուհալի

մի միջոց չենայեց իրողութիւնը հասարակութեան աչքից ծածակելու եւ աշխարհին յայտնելու որ այս օր իսկ թշուառ հայերը ծնւում ու աւելի ծանր անգթութիւններով ջնջւում են, իսկ մ'ենք դեռ սպասում ենք մի նորութեան: Ժամանակի այսպէս զեղխութեամբ վատնելու պատասխանատուութիւնը, տեղեկ քաղաքագէտները ասում են, որ պիտի ծանրաբայ Ռուսիոյ ուսերին որի ծածուկ թնադրութիւնների ծրագիրը, վիճել է տալիս Անգղիոյ ազդու ջանքերը: Մոսկովեան քաղաքագէտների խորամանկութիւնը այնքան պարզ է եւ յայտնի որ քաղաքական հարկ չկայ այլ մի թեթեւ ակնարկ ցոյց կտայ ամեն ինչ, մանաւանդ գործին հմուտ հասարակութիւնը վստահեմք որ պիտի կարողանայ մի կատարեալ եւ ճիշդ գաղափար կազմել:

(Կը Զարուհալի

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԽՏԻՄԵՐՈՒԹԵԱՆ

Թէհրան. 16/4 Մայիս 96

«Նիշի» եւ «Ֆարուխի» լուծիւնը «կատարելապէս զգալի է թւացել» պարուն «փուշին» եւ քանի որ «Նիշը» եւ «Ֆարուխը» ննջումէին պարուն «Ֆուշը» առկայողութեամբ քաղել, եւր մէջ տեղում մարդ չկայ աղուէսը թէք է դառնում, ասում է առածը, եւ աշխատել է իրեն էլ ֆէլիէտօնիստներ շարքը մտցնել, բայց այդ դժբախտաբար չէ յաջողուել պարուն «փուշին», այդ թո՛ղ վկայեն նրանք որ կարողացել են այդ ֆէլիէտօնը: Բայց մեր նպատակը այդ յօդածը քննադատել չէ այլ ընդ հակառակը մենք սորանով ուզում ենք յայտնել մեր խորին երախտապարտութիւնը պարուն «փուշին» որ թագադրութեան առթիւ պատրաստած իւր ընծաներից մեզ էլ է բաժին հանել:

Պարուն «փուշ» մենք խոնարհաբար ընդունեցինք ձեր ուղարկած ընծան, բայց, որպէսզի ցոյց տուած լինենք ձեզ եւ հասարակութեանը (որը մի կերպով վկայ է ձեր այդ առատամեղնութեանը) որ մենք երախտաբար մարդիկ չենք, ձեզ ուղարկում ենք հետեւեալ ընծաները ի փոխարինութիւն:

Ա. Մի տակաւ փաստը օղի:

Բ. մի քիչ հիւսօն, որ այդ չափ տափակ ըստեր չզրէ:

Առաջինը՝ դուք կարողէք ստանալ որ գինեւանից որ կամենում էք, մենք արդէն կարգադրութիւններ արել ենք այդ մասին: Իսկ երկրորդը՝ «Ալլահտան Եօխըրը Փէլլամբար Նէյնասըն» (Աստած չէ տեւ Մարգարէն ինչ մեղաւոր է):

Ձերդ ամենայն յարգանք
Դէփօն՝ Էթրանժէր Գնացող Երիտասարդներ:

Հազվին. 30 ապրիլ 96.

Թարգելի խմբագրութիւն Աստղ-Արեւելիան Շաքաթաթիւն

Ինչպէս յոյս մի ոմն Բաղդասար Տէր Մարգարէն ներկայանալով Շաղի խմբագրատանը իրան ցոյց է տուել, որպէս Հազվինսընի հայերի ներկայացուցիչ հանգուցեալ Շահի յիւնամնայ յօդէլեանի: Այդ ընդորովին խաբէ-բայութիւնէ: Արդէն Թէհրանում կազմած յանձնախումբը գիտէ դազինաբնակ հայերի համապատասխանը իրանց այն առաջարկութեան, որով յիշեցրել էին մեզ եւս մասնակցելու այդ Տօնին ընտրելով մի ներկայացուցիչ. իսկ դազինաբնակ հայերն ի նկատի ունենալով իրանց սակաւութիւնը եւ նիւթականի սղութիւնը, այնպիսի մի ընծայ պատրաստելու, որ արքայաժայել լինէր, վճռեցին մի շնորհատրական եւ խնդակ-ցութեան հեռագիր ուղղել Վեհ. Թո-բեյլեաին, անել հրապարտութիւն եւ տալ մի հանդէս եւ այդ էլ դժբաղդաբար շաջողեց Վեհ. յոբեյլեանի մահան պատճառով:

Յշան.

ՆԱՄԱԿ ՀԱՄԱՂԱՆԻՑ

Երջանկայիշատակ Շահի նահա-տակելու յանկարծակի եւ դժնդակ լուրը սարսափելի իրարանցում առաջ

բերեց այստեղ, լուրը տարածելուն պէս, ըստ խանութները փակեցին եւ ժողովուրդը սարսափահար դիմեց տուն, քաղաքը ծածկեց տխրութեան եւ սգոյ սեւ վարագուրով, ժողովուրդը հայրա-կորոյս երեխի նման, դառնապէս կու-լար իւր հայրախնամ եւ ժողովուրդա-վեհապետի անսկիզկալ մահան առթիւ: Ամեն մարդ, մանաւանդ հայ ժողովուր-դը ողբի եւ կոծի մէջ էր, չի կարելի նկարագրել թէ ի՞նչ անտանելի եւ տխուր տպաւորութիւն թողել այդ սոսկալի լուրը խնդ ժողովուրդի վերայ. բարձր խօսել չկայ ամեն ինչ յուե կարծես թէ անշունչ քարերն անգու-տխրութիւն են արտայայտում, վերջա-պէս քաղաքի այս դրութիւնը երկու օր ժողովուրդին մոռացնել տեց իւր կենսա-կան պիտոյքներ հոգալը, մինչեւ որ վերջապէս անօթութիւնը եւ աղքատ դասակարգի սրահանջի ծայրը զգա-ցնել տեց խանութների բացելու պէտքը: Ն. Վսեմ. «Ջիւալիլուրը» քա-ղաք աճապարելով ըստիւր հացադո-նեքին ցորեն բաժանեց, հացը զգալի կերպով առատացնել տեց, որի հե-տեւանքը եղաւ անօթի ժողովուրդի խա-ղաղելը (բայց դժբախտաբար կենսա-կան միջոցները չափազանց սղացելն հացի լիտը 16- շահի, մսի լիտը 8-դան, իւղի լիտը 18-դան եւ այլն) իսկ այդ տազնապին թեթեւութիւն տեց Մուսէլլահի (քաղաքի դիմացի մի բլուր է) կատարից թնդացող 114. թնդանօթի որոտումը, որն անտուժէր Ն. Բ. Մուզաֆֆարէդին Շահի գահա-կալութեան ցնծայի լուրը: Ընդհանուր ժողովուրդի, մանաւանդ հայերի սը, գաղտը սրտի միակ միջթարութիւնն այնէ, որ մեր նահատակ վեհապե-տին յաջորդեց իւր շառաւիղից, արժա-նաւոր եւ բազմադիմի բարեմաս-նութիւնների տէր, եւ իւր չօրհրդ ոչ պա կաս ժողովուրդասէր Ն. Բ. Մուզաֆֆ-րէդին Շահը, որի Բարձր եւ հայրագո-րով խնամատարութեան վրայ ոչոք չէ կասկածում:

25 ապրիլ 96

Միքայէլ Ե. Գելոֆեանց

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏԳ-ԱՐԵՎԵԼԵՆԻ

Դավրէթ. 25 ապրիլ 96

Մինչեւ ահագին ծախքեր էին լինում առաքելի նաբէդգին Ջահի լիսնա-մեայ յօբեյլեանը տօնելու. յանկարծ բօթաբեր հեռագիրը հաղորդեց նորա սոսկալի մահւան լուրը: Զաբաթ օրը այդ գալթը տարածեցաւ ողջ քաղա-քում: Ժողովուրդը ահ ու զողով սպա-ռում էր թէ ահա թիւրքերը կթալանեն իրենց, քանի որ առաջուց արդէն լսել էին որ շաբաթ օրը բոնթ պիտի լինի: Ցանկաբժ բոլոք խոնութենքը և քար-վանսարանները փակեցան. սակայն բա-նից դուրս եկաւ որ զորա. պատճառը ե-ղել է մի թրքի ազգակեր, որ եղել է ձին կորցրած լինելու պատճառով:

Նոյն օրը ժամի 5-6-ին բոլոր տէ-րութեանց հիւպատոսները և փոխա-նորդ Հայր սուրբը ներկայացան թագա-ժառանգին սալամի և նոցա ներկայու-թեամբ Մուզաֆֆրէդին թագաժա-ռանգն ընդունեց արքայական թաղը: Տէրութեան պաշտօնական մարմինը ներ-

կայ ըէ այդ հանգիսին, որի ժամանակ թնդանօթ աճապարութիւնը շարունակում էր խօսակցութեան, ժամանակ ի միջի այ-լոց նորին Վեհափառութիւն Մուզաֆ-ֆարէդին Ջահի ասել է Հայր Սարա-ճեանին՝ «Մի վախեցէք, ես հօրիցս լաւ կը պահպանեմ ձեզ»: Թագաժառանգ է կարգւած Ն. Վեհափառութեան կրտսեր որդին, իսկ անդրանիկը, Վեհ. հօր հետ գնալու է Թէհրան: Զիլ Սուլթանը հեռագրով շնորհաւորել է իւր եղբոր թագակալութիւնը և 150000 թուման ներկել է ճանապարհածախքի համար:

Վերական օրանից սկսեց չորաւան (լուսավառութիւն) և տեւեց ամբողջ չորս օր, որով ժամանակ չըջում էին շուկա-ներում էլնըդալան և Ն. Վեհ. անդրա-նիկ որդին: Նշանաւոր տեղ էր բռնում Թումանեանց սարքած լուսավառութիւնը Վերջին գիշերն Արամեան դպրոցում հանդէս կատարեցաւ և բաւական մեծ քանակութեամբ հրաձգութիւն եղաւ, ներկայ էին թաղապետը և մի քանի այլ իշխանազուններ:

Երեքշաբթի և չորեքշաբթի օրերը առաջնորդարանում կայացան ժողովներ. ուր որոշեցաւ Թաւրիզի հոյ հասա-րակութեան բոլոր դժարութիւնների համար մի ցուցակ կազմել, և ներկայաց-նել Ն. Վ. Ջահին և այդ դժարութե-թիւնները վերացնելու համար խնդա-գիր մատուցանել: Կազմած է և մի լանձնախումբ այդ գործի համար:

Քաղաքի առևտուրը համարեայ թէ դադարած է. թղթագրամը կտրուել է, եղանակները խառն են:

ՆԱՄԱԿ ԶԱՒԱՐԻՆԻՑ

Թարգելի խմբագրութիւն Աստղ-Արե-ւելեանի: Իրաւունք տւէք ինձ պատա-կան Աստղի մի անկիւնը խնդրել լեռա-գալ տողերիս համար:

Զաւառին՝ հայաբնակ գիւղը ըն-կած է համադան քաղաքի արեւելեան կողմում, մի թեթեւ մղոն հեռաւորու-թեամբ, ունի 75--80 ընտանիք հայ բնակիչներ. որոնք մինչև քանի տարի առաջ զբաղւում էին հողագործութեամբ իսկ այսօր ինչ ինչ ճնշող պատճառնե-րից հարկադրւած, անտէր և անտէ-րունջ թողնելով իրանց ընտանիքները, խումբ խումբ դիմում են պանդխտու-թեան, գլխաւորապէս Թէհրան, ուր յաղորդում է նոցա զբաղւել լոկ օղե-վաճառութիւնով և մերթ ընդ մերթ տուն դառնալով քաղցրութեամբ ուտեց-նում են իրանց ընտանիքին օղեվաճա-ռութիւնից շահած դառն հացը:.... Զաւառինն ունի իւր եկեղեցին և մի (ժառանգական) տգէտ քահանայ, որի չլինեն աւելի լաւ էր. բայց ինչ անել խեղճ ժողովուրդն եօլա է գնում և հնազանդում է այդ անգը-րագէտ և օղեվաճառ քահանայի արձա-կած բարձր վճիռներին և հանդիսատեսն է լինում նորա եկեղեցական բոլոր ա-րարողութեան, որոնք թուրքակի նման սովորել է նա՛ իւր հանգուցեալ քահա-նայ հօրից կամ երջանկայիշատակ պա-պիցը: Անցնելով եկեղեցական այս ան-նախանձ խնդրից ունի նո մի փոքրիկ դպրոց, որի համար հնդկաստանից տա-րեկան 30 թուման թոշակ է կապւած կարծես նոյն տգէտ քահանայի եղբոր

փորը լցնելու համար, (որովհետեւ այդ պա-րունն է դժբախտ գիւղացի մատաղ երեխաներն տգիտացնող և կրթութիւ-թիւնից հեռացնող «ուսուցիչ»...) բայց կարծես թէ մեր հնդկաստանի նպաս-տող եղբայրներն էլ հասկանալով, որ իրանց ուղարկած գումարը դպրոցական մի արգիւնք ցոյց չէ տալիս, գրեթէ կիսեցին և հիմայ ուղարկում են միայն տարեկան տասն և հինգ թուման. Վեր-ջապէս ժողովուրդն ինքն թէ և կրթու-թիւնից զուրկ, բայց չուզեց որ իւր ներկայ մատաղ սերունդն էլ զուրկ մնայ կրթութիւնից մանաւանդ ու-սումից, ուստի վճռեց, որքան զո-լութիւն ունեցող, սակայն նոյադարեան սինտեմով կառավարող անկեղբորան դպրոցը քահանայի եղբայր ուսուցիչ պ. Կարապետի ճանկերից դուրս կարգելով, բարեփոխէ, որպէս զի «խոնարհեցո աղբերոյի» և «ժամագիրի» փոխարէն ըստ ներկայ դարուս պահանջման լինին ըստ կարի կանոնաւոր դատախօսութիւններ. հարկաւ այնքան, ինչքան որ ձեռնա-տու է մի գիւղական ժողովրդի և կը համապատասխանէ նրա բնութիւն Ոյս նպատակի իրագործման համար հարկաւոր էր գրամ, սրով ժողովրդի միջից (երեք տարի առաջ) ընտրեց մի հոգաբարձութիւն, որին յանձնեց հարկ եղած կարգադրութիւններն անել դեպ-րոցի նիւթական վեճակը սպահովելու համար: Այդ օրից իսկ հոգաբարձութիւ-նը սկսեց իւր աշխատութիւնը, հաս-տատեց մի կրթափրական ընկերու-թիւն եւ հանգանակութեան ժողո-ւինաճ տետրն ի ձեռին դիմեց Թէհ-րանու հասարակութեան: Երեք տարւայ ընթացքում շաւառիցիներ լինել մի ընտանիքի տարեկան 5 դառն տուրքովը միասին հաւաքեցին 300 թումանից ա-ռաւել մի կլոր գումար, և շարունա-կում էին այդ, այն նպատակով որ մօտ ապագայում մի (ազգային) դրա-մագլուխ ունենալով նորա տոկոսով և շաւառիցիների տարեկան տուրքովը կարողանային մի օրինուոր դպրոց, և շատ քիչ այլ ու բէն ճանաչող ու-սուցիչ պահել, իրենց մատաղ երեխայից կրթութեան ծանօթացնելու համար. բայց ինչ պիտի մտածէ ընթերցողը, եթէ ասեմ որ ինչպէս հայերիս ամեն գործերում և ձեռնարկներում, այստեղ էլ մէջ մտաւ բարենպաստի ձեռնարկը խափանող անիծեալ չար ոգին.

Պ. Կարապետ Տէր Յովհաննէսեան ուսուցիչը, չնայելով իւր օղեվաճառու-թեան և այլ շատ շահաբեր աղբիւրնե-րին, երբ առնում է 300 թման պատ-րաստ գումարի լուրը, դիմում է հո-գաբարձութեանը և տարեկան 30 թմա-նի փոխարէն 40 թուման պահանջում նաեւ ապագայ տարւանը կանխիկ. երբ մերժողական պատասխան է ստանում, իւր բարեկամների և հօր քահանայական օջախի ձեռնառութեամբ պատրաստում է մի կեղծ նամակ գործակալ Տէր Ե-ղիայի կողմից և ուղարկում Ս. հայր Ալվատեանին խնդրելով որ այդ բարե-շնորհ Փրօֆէսոր ուսուցչին գոհացում տրւի. փոխանորդ հայրն էլ բուրբովին անձանօթ այդ քահանայական ընտա-նիքի ոգուն, Թէհրան եղաւ հոգաբար-ձութեանը ստիպում է, որ մարգկանց հա-խը տան իսկ խեղճ հոգաբարձութիւնը իւր բոլոր բացատրութիւնները, առա-կութիւնները և արդարացի դիմագրու-թիւններն անօգուտ տեսնելով, որոշում

այդ պահանջն մի մասը կատարել, և այսուհետ սպասման անախորժ գէտ-քերի չհանգիստելու համարել հրաժար-ւել պաշտօնից, և այդպէս էլ եղաւ.....

Կը Զարուհակէի

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ամսուր 6-ին Ն. Կ. Մեծութիւն Մո-գաֆֆէզդին Զահ Բաղը Զուժալից մեկ-նեց գէպի Թէհրան. ինչպէս լուսւմ ենք Ն. Կայս. Վեհափառութիւնը ամսուր 25-ին պիտի ժամանէ Թէհրան:

Օսմ. Կայս. արտաքին կարգի գեապան Միւնիք փաշան հիւր կը մնայ Մայրա-քաղաք մինչև Ն. Վեհ. ժամանումը. ապա գեապանի պաշտօնով կը մնայ այստեղ, իսկ նախորդ գեապան Շէմ-սիւղըն Պէյը կը մեկնի: Միւնիք փաշան 1873 թին արդէն գեապանի պաշտօ-նով այստեղ է գտնուել:

Ն. Կայս. Մեծութեան հետ մեկնած են նաև Անգլիոյ և Ռուսաց հիւպա-տոսներն նաև 2500 հոգու չափ ձիա-ւոր և հետեակ զօրք:

Լուսւմ ենք, որ Սէիդ Զամալագինը (հանգ. Զահի կեանքի գէտ դաւադրու-թիւնը սարքող կուսակցութեան պա-րագլուխը) Օսմանեան կառավարութիւ-նից լանձնուել է և թէ ձերբակալուելով բերում է Թէհրան: Լուր կայ նաև, որ արդէն Պարսից սահմանն է մտել:

Հանգ. Նաբէզդին Զահին սպանող Միրզա Ռիզա Քէմալանցին մեծ խնամ-քով պահւում է, անցեալները իր կու-սակցութեան պատկանող մէկը յաջողւմ է մտնել նրա մօտ և առթից օգուտ քաղելով փորձել է սպանել նրան. այդ րոպէին կալանաւորուում է:

Լուսւմ ենք, որ Պոլսում անհամար թուով հայեր են ձերբակալուել, մանրա-մասնութիւնք պակասում են:

Ռուսաստանի ապրանքի արժէքն զգա-լի կերպով բարձրացել է: Պատճառը ջո-րեքանների սակաւութիւնն են համա-րում (շաբաթն արժէ 13 ղան շահին):

Ինչպէս երևում է, Թէհրանի հայե-րը սկսել են հասկանալ ազգային մի ու իւր մարմնի գոյութեան անհրաժեշտու-թիւնը, սրի պաշտօնը կը լինի ազգա-ին բոլոր կնճառ խնդիրները լուսաբա-նել. նրանց ուղղութիւն տալ և որ ա-ւելին է մեր ազգային բոլոր գործերը ազատել լոկ կղերական անկախ հակիչնե-րի ձեռքից, կամ նրանց (կղերի) բա-ցարձակ քմահաճոյքով միայն ընտրած պատական թափոնների իրաւասութիւ-նից: Մի ուրիշ անգամ կրկին կը դառ-նանք այս խնդրի վրայ և աւելի երկար կանգ կառնենք:

Մեզ պատմում են մի հետաքրքիր գէտը, որ մօտ օրերս պատահել է Պար-սից Աֆղանիստանի և Թիւրքմէնիստա-նի սահմաններում: Երկրակամարում երե-ւում են մի քանի օտարաբնակներ հետք հետք դրանք մօտենում են երկրին,

այնպէս, որ արդէն նրանցից երկուսը իջնում են երեքսեան սահմանագիծի մէջտեղ, օտարաբնակներից դուրս են գալիս մի քանի Անգլիացիներ և սկսում են կրակ վառել և կերակրի պատրաս-տութիւն տեսնել. հէնց այդ միջոցին վրայ են հասնում Ռուսաց զինուորները և ձերբակալում ամենին էլ: Նրանց հետ միասին տանում են և աշխարհա-գրական քաղաք և երկրաչափական գործիքներ:

Մի քանի մարդիկ ցանկանում են հաւատացնել, իբր թէ մի խումբ երե-տասարդներ խորհուրդ են կազմել խըմ-րովին յարձակում գործելով աղէտներ ձեռնել. մեզ շատ է հետաքրքրում ծանօթանալ այդ խմբին պատկանող հե-րոսների անուն հետ, որ աղէտ ձեռնե-լու համար էլ պէտք են զգում խմբի կազմելու: !!!!!

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱԽԵՔ ԺԱՄՆԱԿԻ

Երազական և Ամերիկեան բազում լրագիրներ ներկայումս նշանք ժամա-նակի վերնագրով ուշադրութեան ար-ժանի յօդաձևներ են հրատարակում: Տի-կին Բաքաւէր գրում է ամեն շաբաթ Լոնդոնի իրիսչըն ձեւաւ լրագրում է մասին արգենտինացիների, լուսաբանելով այդ գէպերը մարգարէութեանց և մասնաւորապէս Ս. Յովհաննէ Յայա-նութեան բովանդակած ապագայի գու-շակութիւններով և խոստումներով:

Նորերում Փարիզի «Ֆիգարո» անւանի օրաթերթին էլ այդ իմաստով մի յօդաձե-հ հրատարակել որ բաւական ուշադրաւ լինելով հետաքրքրութեան համար հա-ղորդում են Աստղ Արեւելեանի ընթեր-ցողներին իբրև խոկմանք արգենտինա-մասնակի: Օրիւրդ Փուէզոն որ քսանամեայ երիտասարդ փարիզէի նախագուշակու-մ է մի խիստ մօտալուծ եւրոպական ընդ-հանուր պատերազմ սրին բոլոր ազգերը կը մասնակցեն: Եւրոպական քարտէզը բոլորովին փոխւելու է և աշխարհը կը բաժանվի այն կերպով որ քիչ ազ-գեր տէր կ'լինեն շատ երկրներին: Փրան-սա կիսով չափ կ'ընչանալ, բայց գրա-նից առաջ մի նոր կոմունա կը լինի որի մօտ 1871-ի կոմունաը իսպառ կը կորսնցնէ իր պատմական նշանակութիւ-նը: Գեղեցիկն Փարիզ կը լինի բացելի ճարակ և Օձն գետը արեամբ կը ներկ-ւի:

Արգենտինայի ժամանակի նշան-ներից է նաև նկատուում մի գարմանա-լի երևույթի Փարիզ: Գիտութեանց առ-ւեստից այդ մեծ մայրաքաղաքում ներկայումս կայ նաև մի նորակոմ ըն-կերութիւն Ստանալապաշաների, որի անգամը պատկանում են հասարակու-թեան բարձր գաղափարները դրանք ասելով ասում են Քրիստոսին և բոլո-րովին ներկում են ինքզինքնին օտառ-նային համարելով նրան մարգարէութեան միակ ճշմարիտ բարեկամը «Լուսիֆե-րան»ների (այսպէս են կոչւում դրանք) ազէնտները գնում են քաղքէ քաղք օտարածելու այդ նոր հաւատքը սրի մի ակ պայմանն է ստորագրել մի խոստը-նագիր իբր «Թշնամի Քրիստոսին» Եւրո-պայի բոլոր մեծ քաղաքներում արդէն օտարաշայալաք հաստատել են մաս-

նածիւղեր ամենաեռանդուն գործունէու-թիւն ցոյց տալով իրենց նախատիւ իրա-գործման մէջ որ է բնաջինջ անել քը-րիստոնէական կրօնը և մարգարէութեան ղեկը լանձնել սատանային:

Ուշադրութիւն է գրաւում նաև հրէից վերադարձը ի սուրբ երկիր. եւ-լոպական հիպոտոսների հաւաքած վիճակագրութեանց համաձայն այժմ Պաղեստինում կան աւելի քան 100,000 իսրայէլացիք, որոնք շարունակում են ամեն օր հասնել իրենց նախնիին հայ-րենիքը հակառակ թուրք կառավարու-թեան յարուցած բոլոր հնարաւոր ար-գելքներին, երուսաղէմում արդէն հրէայք բացարձակ մեծամասնութիւն են կազմում և ով գիտէ մօտիկ ապա-գայում որպիսի անցքեր կատարւելու են Ս. քաղաքում:

Արգոս.

ԱՄՏՂ-ԱՐԵՒԵԼԵԱՆԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Դավթ. Պ. Պապեան, ինչու է ձեզ այդ-քան զարմացնում, որ աստղ-Արեւել-եան իր թերթերը չէ ծառայեցնում Ձեր կեղծուրդ պարտիկուր, ինչու էք զայրանում, որ մի տեղ Ձեզ գովում ենք միս տեղ պախարակում, ինչու էք պահանջում, որ մի հասարակային օրգան իր սուրբ պարտականութիւնն-ը մոռանալով կամայ թէ ակամայ ծածկէ իր քիւրքին հաճելի անձնաւոր-թեանց շարաւալի թարահները: Ձէ, հաստատեցէ որ կատարելապէս սխալ էք ըմբռնել լրագրութեան պարտաւոր-ւթիւնը և այդ յանցանքը մենք վե-րադրում ենք միայն այն միջոցաւորին որ դուք շնչել էք: Ախր այ մարդ Աստուծոյ, քնդի ասում ենք որ մանկա-վարժի հրամանով, որ օրէնքով էք ձեզ թոյլ տալիս մի (ձեր ասելով) 39 տարեկան պատանու յանձնել ոտակա-նութեան և ֆէրաշների ձեռքը դուք մեզ պատասխանում էք թէ ֆէրաշի փողը ես եմ վճարել, հարցնում ենք, ինչ իրաւունքով էք մի պատանու դը-կում այն քանտր ուր քրէական յան-ցաքի համար են միայն քանտարկում, պատասխանում էք թէ ծնողները ինձ ասել էին որ ոչ մի կերպով իրենք ի-րենց որդուն չեն կարող ուղղել, հար-ցնում ենք մի պատանու մէջ այդպէսը-պանելով ինքնամանաւորութեան ոգին չէ որ դեռ այդ մանկամարդ հասակու-մըն իսկ վարժեցնում էք նրան կատակ համարել պատի վերադարձը և այդ տեղ էլ պատասխանում էք ես հրաժա-րական եմ տեղ հոգաբարձութեան և (ինձնից բէջքեթար) հոգաբարձութիւնը չէ քարնհանել ընդունել իմ հրաժա-րականս, այ մարդ, ախր մենք էլ ու վարժարանի հոգաբարձու չենք, որ ուզում էք Ձեր հրաժարականով մեր աչքը կապէք. դեռ երես ունեք հրա-պարակ էք դուրս գալիս և ձեզ լայնը թերթի միջոցով դաւադալ անում, և յանցանքները միայն Ձեր սեփա-հական գրքով խոստովանում, զոնէ ուս կացէք, մտէք տոպրակը:

Թէհրան. Պ. Պէտրոս Աբրահամեանց Ձեր նամակը, դժբաղդաւոր չափով կարողանանք հրատարակել, երկու գը-լատոր պատճառներով առաջինը որ քողորականի նամակը հերքելու համար, ամենատարրական փաստերից գորկէր և բոլորովին անհասկանալի լեզուով

գրւած եւ ապա, քացի քողորականի խմբագրութեան ցոյց տաւ որ քաղաք վկայականներից, 3-Մայիսի նոյն իսկ ձեր ներկայութեամբ տեղի ունեցած ընդհանուր ժողովի միաձայն որոշմամբ հրաժարուած երկրի, իւր պաշտօնին հրաժարելու համար հաստատուել քողորա-կանի Աստղում հրատարակութեան «տաւ ալտուղ էլ քոնուլիւն» վեր-նագրով կտորի մշտաբաւթիւնը, և ապա շրտւել ձեր այն խօսքը որ ա-ստուծէ թէ երէքի յանցանքն ապրճա-նակի գնտակի կամ մ'նիւսմարտութեան (որին, քարեքաղաքար ոչ մ'էկը եւ ոչ էլ միտը սովորէ) արժանէր. Հա-ւատանք որ քողորական եկեղեցւո՜ւմ մի-նաւարտութեան եւ գնտակով խօսելու սովոր լինելու կայ:

ՀԱՐԱՍԵՐԱՅԻՉ
Աստղ-Արեւելեան Ընկերութիւն
ԱՐՏՈՆԱՅԻՐ
Մակար Կ. Մակարեանց

ՔԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Երաժշտութեան ընկերութիւնը կրկին վերականգնեցնելու համար կաշառ-ւեց հոգաւոր փողով որոշեց մի մասնա-խումբ որ նոր ծրագիր մշակէ այդ մասնախումբը սրանով յայտարարում է որ ծրագրի պատրաստ է և թէ լուսա-շիկայ շաբաթ երեկոյ ժամը 6-ին գով-լութի թաղի Բաֆֆի բնակարանի օրո-հում տեղի կ'ունենայ ընդհանուր ժո-ղով և այստեղ կը ներկայանա ծրագրի բնութիւնը և հաստատութիւնը:

Առաջնորդական գործակալ Տէր Սա-հակ քահանայ Տէր Արեւհանուր սրա-նով յայտարարում է Ս. Թաղէս և Բա-ղաւթէս եկեղեցւո ծխակոններին, որ նոյն եկեղեցւո երեքգիւնի ընտրութիւնը (որ երկու տեղում չափուեց) տեղի կու-նենայ յոտաշիկայ ուրբաթ 10-Սայիսի, Գովլութի թաղում ԲԼՖՖԻ ընկերու-թեան սրահում երեկոյ ժամը 5-ին:

ԹԷՀՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԽԱՅՈՑԱՅԻՐ ԸՆԳԵ-ՐՈՒԹԻՒՆԸ

պէտք ունի մի անձնաւորութեան որ տեղեկութիւն ունենայ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ-ԿԱՆ ԳՈՐԾԱՌՈՒԹԵԱՆՑ մանրամասնու-թիւնների և պայմանների համար դի-մել ընկերութեան անօրէն պ. Իսկան-գար Վարդանեանին մինչև 15 օր

Բաֆֆի ընկերութիւնը յայտարարում է որ գալ 2 րեքշաբաթի 15-Սայիսի տեղի կ'ունենայ ընկերութեան ընդհա-նուր ժողովը իւր սեփական սրահում (Գովլութի թաղ) երեկոյն ժամը 6-ին ուստի խնդրում է յարգելի անդամա-կիցներից որ բարեհաճին ներկայ գտնը-ւել Օրոհարգն է 1) Գանձագրութեան վերաբնութիւնը. 2) Նոր մասնաժողովի բնութեան ընկեր:

Տնօրէն Բաֆֆի ընկեր.
Մեսրոպ Գ. Մեսրոպեան.
Առեւտրային. Ս. Մարգարեան.

Վերջին օրերս, ամեն կողմից տա-կանուրդ, բուրբոյ, շեշերով օղի, գինի են դրկում Աստղ-Արեւելեանի խըմ-բագրատունը «փոխադարձ ներ փոշին» էտիքէտով, սկզբում մեզ միանգա-մայն շփոթութիւն պատճառեց այս հանգամանքը, սակայն երբ մօտից շօշափեցինք խնդրի էությունը, քանից դուրս եկաւ որ այդ ներքինը Շատի աշխատակից «փոշին» պատկանում և սխալմամբ են մեզ մօտ բերում, ուստի այսօր պարտք ենք համարում հրապարակով յայտնելու այդպիսի նի-րատուններին, որ մեզ ազատեն ամեն օր Շատի խմբագրատունը ցոյց տա-լու պարտաւորութիւնից: Մեր կողմից անկայնում ենք միայն, որ հաստատ աղօթիւններից իմանում ենք. թէ այ-սօր Շատի խմբագրատունը արդէն ալքօրի մթնոլորտ է դարձել և կարծում ենք, որ չէ կարող նոր ներ-քին ընդունել, մինչև որ չը մտածէ մի այլ մթնոլորտի համար: